

Disposició final quarta. *Desplegament i habilitació normativa.*

1. S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i desplegament de la present llei en l'àmbit de les seues competències.

2. Quan raons tècniques o d'oportunitat ho aconsellen, el Govern, oïdes les comunitats autònomes, podrà modificar els percentatges establits en l'article 18 per al compliment de la quota de pantalla i en l'article 24 per a la minoració d'importos de les ajudes a la producció.

Disposició final quinta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado» excepte el que disposa l'article 36, que entrarà en vigor l'1 de gener de 2009.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22440 LLEI 56/2007, de 28 de desembre, de Mesures d'Impuls de la Societat de la Informació. («BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La present llei s'emmarca en el conjunt de mesures que constitueixen el Pla 2006-2010 per al desenrotllament de la societat de la informació i de convergència amb Europa i entre comunitats autònomes i ciutats autònomes, Pla Avança, aprovat pel Govern al novembre de 2005.

El Pla Avança preveu entre les seues mesures l'adopció d'una sèrie d'iniciatives normatives dirigides a eliminar les barreres existents, a l'expansió i ús de les tecnologies de la informació i de les comunicacions i a garantir els drets dels ciutadans en la nova societat de la informació.

En esta línia, la present llei, d'una banda, introduïx una sèrie d'innovacions normatives en matèria de facturació electrònica i de reforç dels drets dels usuaris i, d'altra banda, emprén les modificacions necessàries en l'ordenament jurídic per a promoure l'impuls de la societat de la informació.

En este sentit, s'introduïxen una sèrie de modificacions tant de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, com de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Firma Electrònica, que constitueixen dos peces angulars del marc jurídic en què es mou el desenrotllament de la societat de la informació.

La dita revisió de l'ordenament jurídic es completa amb altres modificacions menors de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions i de

la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista.

II

El capítol I de la llei introduïx sengles preceptes dirigits a impulsar l'ús de la factura electrònica i de mitjans electrònics en totes les fases dels processos de contractació i a garantir una interlocució electrònica dels usuaris i consumidors amb les empreses que presten determinats servicis d'especial rellevància econòmica.

En matèria de facturació electrònica, l'article 1 estableix l'obligatorietat de l'ús de la factura electrònica en el marc de la contractació amb el sector públic estatal en els termes que es precisen en la llei reguladora de contractes del sector públic; defineix el concepte legal de factura electrònica, i, així mateix, preveu actuacions de complement i aprofundiment de l'ús de mitjans electrònics en els processos de contractació.

Així, l'esmentat precepte preveu que el Govern determinarà l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat que impulsarà l'ús de la factura electrònica entre els diversos agents del mercat, en particular, entre les xicotetes i mitjanes empreses i en les denominades microempreses, d'acord amb la definició establida en la Recomanació C(2003) 1422 de la Comissió Europea, de 6 de maig de 2003, a fi de fomentar el desenrotllament del comerç electrònic. Per la seua banda, les comunitats autònomes, d'acord amb les competències que tinga reconegudes pels seus estatuts, col·laboraran en coordinació amb l'Administració de l'Estat en l'ús de la factura electrònica.

De la mateixa manera, el Govern o, si és el cas, les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències desenrotllaran, en cooperació amb les associacions representatives de les empreses proveïdores de solucions tècniques de facturació electrònica i de les associacions rellevants d'usuaris, un pla per a la generalització de l'ús de la factura electrònica a Espanya, definint, així mateix, els continguts bàsics del dit pla.

Així mateix, la llei habilita els ministeris d'Indústria, Turisme i Comerç i d'Economia i Hisenda, respectant les competències reconegudes a les comunitats autònomes, perquè aproven les normes sobre formats estructurats estàndard de factures electròniques que siguin necessàries per a facilitar la interoperabilitat tant en el sector públic com en el sector privat i permeten facilitar i potenciar el tractament automatitzat d'estes.

A més, l'esmentat precepte, anant més enllà de l'impuls a l'extensió de l'ús de la factura electrònica, encomana a les diverses administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències, la promoció de l'extensió i generalització de l'ús de mitjans electrònics en les altres fases dels processos de contractació.

L'article 2, per la seua banda, estableix l'obligació de les empreses de determinats sectors amb especial incidència en l'activitat econòmica (entre altres, companyies dedicades al subministrament d'electricitat, aigua i gas, telecomunicacions, entitats financeres, asseguradores, grans superfícies, transports, agències de viatge) de facilitar un mitjà d'interlocució telemàtica als usuaris dels seus servicis que compten amb certificats reconeguts de firma electrònica.

Esta nova obligació té com a finalitat assegurar que els ciutadans compten amb un canal de comunicació electrònica amb les empreses els servicis de les quals tenen més transcendència en el desenrotllament quotidià de les seues vides.

A este efecte, s'especifica que la dita interlocució telemàtica ha de facilitar almenys la realització de tràmits, com ara la contractació electrònica, modificació de condicions contractuals, altes, baixes, queixes, històric de facturació, substitució d'informacions i dades en general, així com l'exercici dels seus drets d'accés, rectificació,

oposició i cancel·lació en matèria de protecció de dades. Així mateix, es preveu que l'esmentat mitjà d'interlocució telemàtica servisca per a substituir els tràmits que actualment es realitzen per fax. No obstant això, el mencionat precepte no impedeix que excepcionalment les empreses obligades per este no faciliten la contractació de productes o servicis que per la seua naturalesa no siguen susceptibles de comercialització per via electrònica.

Esta obligació complementarà la garantia del dret d'una comunicació electrònica dels ciutadans amb les administracions públiques, establida en la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics, en execució d'un dels mandats normatius continguts en el Pla Avanza.

Finalment, l'article 3 té com a finalitat establir una regulació mínima de les subhastes electròniques entre empresaris (B2B) a fi d'establir un marc jurídic que dote esta tècnica de compra de la necessària transparència i seguretat jurídica.

En este sentit, la regulació prevista té com a objecte evitar les suspicàcies de les empreses a l'hora de participar en estos nous mètodes de compra i eliminar qualsevol tipus de pràctica o competència deslleial. En definitiva, es tracta de garantir a través d'un precepte específic els principis d'igualtat de tracte, de no-discriminació i transparència entre empreses.

III

El capítol II de la Llei engloba les modificacions legislatives que s'han considerat necessàries per a promoure l'impuls de la societat de la informació i de les comunicacions electròniques.

Les dites modificacions afecten principalment la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic i a la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Firma Electrònica, si bé s'inclouen també modificacions de menor entitat de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, es modifica la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista per a incloure un nou tipus d'infracció que abone el que disposa l'article 2 de la present Llei, s'introdueixen una sèrie de canvis en la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions i s'introdueixen, així mateix, modificacions en la Llei de Propietat Intel·lectual.

L'article 4 de la Llei inclou les diferents modificacions necessàries en el text vigent de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic (LSSI).

Estes modificacions tenen com a finalitat, en primer lloc, revisar o eliminar obligacions excessives o innecessàries i, en segon lloc, flexibilitzar les obligacions referides a les comunicacions comercials i a la contractació electròniques a fi d'adequar la seua aplicació a l'ús de dispositius mòbils, entre altres raons.

La primera mesura prevista és la nova redacció de l'article 8 que regula les restriccions a la prestació de servicis de la societat de la informació i el seu procediment de cooperació intracomunitari. Pel que fa al primer aspecte, és a dir, les restriccions als servicis de telecomunicacions, este precepte establix que, en cas que un determinat servici d'esta naturalesa atempte contra els principis que es recullen en el mateix precepte, els òrgans competents per a la seua protecció adoptaran les mesures necessàries perquè es puga interrompre la seua prestació o retirar les dades que els vulneren. Els principis objecte de protecció són: la salvaguarda de l'orde públic, la investigació penal, la seguretat pública i la defensa nacional; la protecció de la salut pública o de les persones físiques o jurídiques que tinguen la condició de consumidors i usuaris; el respecte a la dignitat de la persona i al principi a la no-discriminació per motius de raça, sexe, religió, opinió, nacionalitat, discapacitat o qualse-

vol altra circumstància personal o social, i finalment, la protecció de la joventut i de la infància. Com no pot ser d'una altra manera, es preveu que en l'adopció d'estes mesures es respectaran sempre les garanties i procediments establits en les lleis. Finalment, sobre este punt de les restriccions a la prestació de servicis de la societat de la informació, l'article 8 incorpora, a més, el principi que només l'autoritat judicial competent, en els casos en que la Constitució i les lleis dels respectius drets i llibertats fonamentals així ho prevegen de manera excloent, podran adoptar les mesures restrictives previstes en este article, com a garant dels drets a la llibertat d'expressió, de producció i creació literària científica i tècnica, d'informació i de càtedra.

En relació amb el procediment de cooperació intracomunitari, el vigent apartat 4 de l'article 8 manté pràcticament la seua redacció, perquè constituïx una transposició necessària del procediment intracomunitari de cooperació previst en la Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídic dels servicis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic en el mercat interior. Per la seua banda, el vigent apartat 2 de l'article 8, sobre col·laboració de prestadors de servicis d'intermediació per a impedir l'accés de d'Espanya a servicis o continguts la interrupció o retirada dels quals haja decidit un òrgan competent, es trasllada a l'article 11.

En coherència amb la nova redacció de l'article 8, s'elimina també el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 38, pel qual es tipifica com a infracció administrativa molt greu l'incompliment de les ordes dictades per òrgans administratius en virtut de l'article 8. Respecte d'això, es considera que els òrgans competents per a imposar restriccions en el món físic, ja siguen judicials o administratius –penseu per exemple en les autoritats de control sanitari–, hauran d'estar habilitats per les seues pròpies normes a imposar les dites restriccions als prestadors de servicis de la societat de la informació quan incompliquen una orde emanada per estos en exercici de les seues competències legalment atribuïdes. Sense perjudici de l'anterior, la nova redacció de l'apartat 4 de l'article 8 remet a l'article 11 per a habilitar l'òrgan competent a requerir la col·laboració dels prestadors de servicis d'intermediació en cas de considerar-ho necessari per a garantir l'eficàcia de les mesures que haja adoptat.

Com a conseqüència de les modificacions realitzades en l'article 8 es procedix a fer un ajust tècnic en la remissió continguda en l'article 4, que ara ha de remetre's a l'article 11.

La segona modificació important prevista en relació amb la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic (LSSI) és la supressió de l'obligació establida en l'article 9 sobre constància registral dels noms de domini, atés que s'ha revelat com a poc operativa des d'un punt de vista pràctic.

En coherència amb la supressió de l'article 9, es preveu també l'eliminació del paràgraf a) de l'apartat 4 de l'article 38, en el qual es tipifica com a infracció administrativa lleu l'incompliment del que disposa l'article 9.

Com a conseqüència de la supressió de l'article 9, es procedix a una modificació tècnica en la redacció del paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 10. Així mateix, es realitza un ajust de redacció en el paràgraf f) de l'apartat 1 de l'article 10.

En tercer lloc, s'ha considerat necessària la modificació de l'article 11. La redacció vigent de l'article inclou una possibilitat d'intervenció del Ministeri de Ciència i Tecnologia (hui Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç) que s'ha eliminat. En este sentit, són els mateixos òrgans competents els que, en exercici de les competències que legalment tinguen atribuïdes, han de dirigir-se directament als prestadors de servicis d'intermediació, sense

que siga necessari que un departament alié, com és el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, intervinga en un procediment en què es diluciden assumptes en què no té competències.

D'altra banda, en l'article 11 es precisa que la suspensió del servei que es pot ordenar als prestadors de serveis d'intermediació se circumscriba a aquells ocupats per tercers per a proveir el servei de la societat de la informació o facilitar el contingut la interrupció o retirada del qual haja sigut ordenada. S'afeg, a més, un nou apartat 2, que trasllada a este article la previsió actualment establida en l'apartat 2 de l'article 8, que preveu la possibilitat de requerir la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació per a impedir l'accés des d'Espanya a serveis o continguts la interrupció o retirada dels quals haja sigut decidida.

Igualment, s'inclou un nou incís en l'apartat 3 de l'article 11 que aclaria que l'autorització del segrest de pàgines d'Internet o de la seua restricció quan esta afecte els drets i llibertats d'expressió i informació i altres emparats en els termes establits en l'article 20 de la Constitució només podrà ser decidida pels òrgans jurisdiccionals competents.

D'altra banda, s'inclou un nou article 12 bis que establix l'obligació dels proveïdors d'accés a Internet establits a Espanya a informar els seus usuaris sobre els mitjans tècnics que permeten, entre altres, la protecció contra virus informàtics i programes espia, la restricció dels correus electrònics no sol·licitats, i la restricció o selecció de l'accés a determinats continguts i serveis no desitjats o nocius per a la joventut i la infància.

Igualment, s'obliga els dits prestadors, així com els prestadors de serveis de correu electrònic a informar els seus clients sobre les mesures de seguretat que apliquen en la provisió dels seus serveis.

Així mateix, s'encomana als proveïdors de serveis d'accés la funció d'informar els seus clients sobre les possibles responsabilitats en què puguen incórrer per l'ús d'Internet amb fins il·lícits, en particular, per a la comissió d'il·lícits penals i per la vulneració de la legislació en matèria de propietat intel·lectual i industrial. A fi d'abonar estes obligacions, s'inclou un nou tipus d'infracció lleu en l'apartat 4 de l'article 38, que, tenint en compte la supressió del vigent paràgraf a), li donarà nou contingut.

Una altra modificació considerada necessària és la revisió de la redacció vigent de l'apartat 2 de l'article 17, a fi d'aclarir i precisar que en virtut d'este es responsabilitza el proveïdor de l'enllaç o del motor de busca dels continguts dels quals té coneixement quan hagen sigut elaborats sota la seua «direcció, autoritat o control».

S'incorpora una nova redacció a l'apartat 3 de l'article 18, en el sentit que els codis de conducta a què es referix este precepte hauran de ser accessibles per via electrònica, i s'haurà de fomentar la seua traducció en les distintes llengües oficials de l'Estat i de la Unió Europea a fi de proporcionar-los la major difusió possible.

En matèria de comunicacions comercials, es flexibiliza l'exigència d'informació prevista en el vigent article 20 sobre missatges publicitaris a través de correu electrònic o mitjans de comunicació equivalents, de manera que en compte de la inserció del terme «publicitat» a l'inici del missatge puga incloure-s'hi l'abreviatura «publi». Es tracta d'una mesura que ha sigut sol·licitada diverses vegades per agents que exercixen activitats relacionades amb la publicitat a través de telefonia mòbil i, d'altra banda, no suposa menyscabament de la protecció i dels drets d'informació dels usuaris, ja que el terme «publi» és fàcilment reconeixible com a indicatiu de «publicitat».

Adicionalment, es realitzen ajustos menors en la redacció del mencionat article a fi d'alinear-lo en major grau amb el que disposa la Directiva 2000/31/CE.

En matèria de contractació electrònica, es realitza un ajust de la redacció actual de l'article 24 a fi d'incloure una remissió expressa a la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de

Firma Electrònica i destacar, així, l'especial valor probatori dels contractes electrònics que siguen subscrits per mitjà de l'ús d'instruments de firma electrònica.

De la mateixa manera, s'ajusta l'article 27, relatiu a les obligacions d'informació prèvia en matèria de contractació electrònica, tenint en compte l'experiència acumulada en la seua aplicació per part del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç en exercici de les seues competències d'inspecció i control de pàgines d'Internet. En este sentit, es preveu que la informació que ha de facilitar-se ha de «posar-se a disposició» dels usuaris «per mitjà de tècniques adequades al mitjà de comunicació utilitzat», amb la qual cosa es flexibiliza la redacció anterior amb vista a facilitar la realització d'operacions de contractació electrònica per mitjà de dispositius que compten amb pantalles de visualització de format reduït.

Així mateix, en la nova redacció de l'article 27 s'inclou una regla aclaridora per la qual, quan el prestador de serveis dissenye específicament els seus serveis de contractació electrònica per als quals s'haja d'accedir per mitjà de dispositius que compten amb pantalles de format reduït, es consideraran complides les obligacions d'informació prèvia establides en el dit precepte quan el mencionat prestador facilite de manera permanent, fàcil, directa i exacta l'adreça d'Internet en què la dita informació és posada a disposició del destinatari.

També es modifica l'apartat 2 de l'article 27, a fi d'eliminar l'incís «quan no s'utilitzen estos mitjans amb l'exclusiu propòsit d'eludir el compliment de la dita obligació», atès que en la pràctica és impossible determinar quan es fa amb este propòsit.

Este article 4 modifica també els articles 33, 35 i 43 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Serveis de Societat de la Informació i del Comerç Electrònic.

Les modificacions que s'introdueixen en els articles 33 i 35 tenen com a objecte adaptar el seu contingut a la vigent organització de l'Administració territorial de l'Estat en funció de les competències que tenen atribuïdes tant l'Administració general de l'Estat com aquelles de les comunitats autònomes.

D'altra banda, es dona una nova redacció a l'article 43 de la Llei 34/2002 que es referix a la potestat sancionadora. En concret, la nova redacció establix que la imposició de sancions per incompliment del que establix la dita llei correspondrà a l'òrgan o autoritat que va dictar la resolució incomplida o al que estiguen adscrits els inspectors. En l'àmbit de les comunitats autònomes, les infraccions contra drets i garanties dels consumidors i usuaris seran sancionades pels òrgans corresponents en matèria de consum.

A més, s'incorpora una nova redacció a la disposició addicional tercera de la mencionada Llei sobre el Sistema Arbitral de Consum en el sentit que els prestadors i destinataris dels serveis de la societat de la informació poden sotmetre els seus conflictes a este sistema de resolució.

Finalment es revisa, actualitza i amplia el contingut de l'actual disposició addicional quinta referida a l'accessibilitat de les pàgines d'Internet, a fi de garantir adequadament l'accessibilitat per a les persones amb discapacitat i d'edat avançada a la informació proporcionada per mitjans electrònics.

IV

L'article 5 de la Llei preveu les modificacions necessàries en l'articulat de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Firma Electrònica.

Estes modificacions tenen com a objecte aclarir les regles de valoració de la firma electrònica en juí i flexibilitzar l'obligació dels prestadors de serveis de certificació de comprovar les dades inscrites en registres públics a fi d'eliminar càrregues excessives.

El primer aspecte que es revisa de l'article 3 de la Llei de Firma Electrònica és la definició de «document electrònic», que es modifica per a alinear-la en major grau amb els conceptes utilitzats en altres normes espanyoles de caràcter general i en els països del nostre entorn.

En segon lloc, s'aclarix la redacció de l'apartat 8 de l'article 3, que especifica que el que ha de comprovar-se, en cas d'impugnar-se en juí una firma electrònica reconeguda, és si hi concorren els elements constitutius del dit tipus de firma electrònica, és a dir, que es tracta d'una firma electrònica avançada basada en un certificat reconegut; que complix tots els requisits i condicions establits en esta llei per a este tipus de certificats electrònics, i que la firma s'ha generat per mitjà d'un dispositiu segur de creació de firma electrònica.

La tercera modificació escomesa és la revisió de la regla d'exempció de responsabilitat establida en el segon incís de l'apartat 5 de l'article 23 de la llei, que resulta en excés rígida i onerosa per als prestadors de servicis de certificació, per la qual cosa es procedix a la seua oportuna flexibilització.

En coherència amb la mencionada modificació de l'article 23, es corregix, així mateix, l'article 13, en el qual es preveu que per a la comprovació de les dades relatives a les persones jurídiques i a la representació d'estes serà suficient que siguin aportats i confrontats els documents públics en què figuren les esmentades dades, i establir així un nivell d'exigència equiparable a l'emprat per les mateixes administracions públiques en la confrontació i validació d'eixe tipus de dades.

S'introdueix, a més, una modificació tècnica de l'actual redacció de l'apartat 4 de l'article 31.

Finalment, igual que en el cas de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de Societat de la Informació i del Comerç Electrònic, este article incorpora una disposició addicional onze a la Llei de Firma Electrònica sobre resolució de conflictes en el sentit que els usuaris i prestadors de servicis de certificació podran sotmetre les desavinences que se susciten entre estos al procediment arbitral.

V

L'article 6 inclou un nou tipus d'infracció en l'article 64 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, a fi de donar suport a la nova obligació de disposar d'un mitjà d'interlocució electrònica per a la prestació de servicis al públic d'especial transcendència econòmica establert en l'article 2 de la present llei.

L'article 7 de la llei introdueix una sèrie de modificacions en la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.

La primera d'estes modificacions afecta l'apartat primer de l'article 22, lletres a) i c), la finalitat del qual és assegurar l'accés als servicis telefònics i d'Internet com a servici universal. Per mitjà de la redacció de la lletra a) de l'article 22, apartat 1, es garanteix que tots usuaris finals puguen obtenir una connexió a la xarxa pública des d'una ubicació fixa i accedir a la prestació de servici telefònic. La connexió ha d'oferir a l'usuari la possibilitat d'efectuar i rebre telefonades i permetre comunicacions de fax i dades de velocitat suficient per a accedir a Internet, de manera que permeta comunicacions en banda ampla en els termes definits per la normativa vigent.

La redacció de la lletra c) de l'esmentat precepte garanteix tant l'existència d'una oferta suficient de telèfons públics de pagament en tot el territori nacional, que satisfaga les necessitats dels usuaris, en cobertura geogràfica i en nombre d'aparells, l'accessibilitat dels dits telèfons pels usuaris amb discapacitats, com la qualitat dels servicis amb la possibilitat d'efectuar gratuïtament telefonades d'emergència i, finalment, l'existència d'una oferta suficient d'equips terminals d'accés a Internet de banda ampla en els termes que establisca la legislació en vigor.

A fi de reforçar els drets dels usuaris enfront dels proveïdors de xarxes i servicis de comunicacions electròniques, es modifiquen els articles 53 i 54 de la Llei General de Telecomunicacions, per mitjà de la tipificació com a infracció administrativa de l'incompliment per part dels operadors dels drets dels consumidors i usuaris en l'àmbit de les telecomunicacions.

Així mateix, es reestablix l'exempció de l'antiga taxa per reserva d'ús especial de l'espectre, a radioaficionats i usuaris de la banda ciutadana CB-27 que figurava en la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, per a aquells usuaris que en la data de meritació hagen complert els 65 anys d'edat, així com per als beneficiaris d'una pensió pública o que tinguen reconegut un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100.

L'article 8 establix un nou règim aplicable a les tarifes per les tasques d'assignació, renovació i altres operacions registrals realitzades per l'entitat pública empresarial Red.es en exercici de la seua funció d'autoritat d'assignació dels noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya, que passaran a tindre la consideració de preu públic. Amb això, es permet a l'entitat pública empresarial Red.es comercialitzar els noms de domini «.es» en les mateixes condicions en què es comercialitzen la resta de noms de domini genèrics i territorials.

La disposició addicional primera preveu que l'autoritat d'assignació dels noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya («.es») adopte les mesures que siguin necessàries per a assegurar que puguen assignar-se noms de domini que continguin caràcters propis de les llengües oficials d'Espanya diferents dels inclosos en l'alfabet anglés, com és la lletra «ñ» o la «ç», en un termini màxim de 3 mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei.

La disposició addicional segona preveu que el Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, impulsarà l'extensió de la banda ampla a fi d'aconseguir abans del 31 de desembre de 2008, una cobertura de servici universal de banda ampla per a tots els ciutadans independentment del tipus de tecnologia utilitzada, si és el cas, i la seua ubicació geogràfica. L'acció del Govern haurà de dirigir-se prioritàriament a les àrees en què l'acció dels mecanismes del mercat siga insuficient.

Així mateix, s'especifica que el Govern analitzarà de manera contínua les diferents opcions tecnològiques i les condicions de provisió de servicis d'accés a Internet de banda ampla. Per a això, es col·laborarà amb els diferents sectors interessats a fi que assessoren el Govern en l'elaboració d'un informe anual sobre la situació de l'ús dels servicis d'accés a Internet de banda ampla a Espanya, que tindrà caràcter públic i podrà incloure recomanacions per a accelerar el desplegament d'estos servicis. Estes anàlisis i informes hauran de ser elaborats de manera territorialitzada per comunitats autònomes, a fi de compartir les dades en format electrònic amb les administracions que ho sol·liciten.

Per la seua banda, la disposició addicional tercera preveu que el Govern elabore, en el termini de sis mesos, un pla per a la millora dels nivells de seguretat i confiança en Internet, que inclourà directrius i mesures per a augmentar la seguretat enfront de les amenaces d'Internet i protegir la privacitat en línia.

La disposició addicional quarta es referix a les funcions de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació i als òrgans estadístics de les comunitats autònomes en matèria de requeriments d'informació per a fins estadístics i d'anàlisi. A este efecte, s'atribueix a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació tant la facultat de demanar als agents que operen en el sector de les tecnologies de la informació i de la societat de la informació en general la informació necessària per a l'exercici de les seues

funcions com la potestat de sancionar les infraccions consistents a no facilitar-li la informació requerida.

En la disposició adicional quinta s'estableix l'obligació que en l'elaboració dels projectes d'obres de construcció de carreteres o d'infraestructures ferroviàries es preveja la instal·lació de canalitzacions per al desplegament de xarxes de comunicacions electròniques al llarg de tota la longitud d'estes i de l'equipament per a assegurar la cobertura de comunicacions mòbils en tot el seu recorregut. Estes canalitzacions hauran de posar-se a disposició dels operadors de xarxes i servicis de comunicacions electròniques interessats en condicions equitatives, no discriminatòries, neutrals i orientades a costos.

La disposició adicional sexta encomana al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç la funció de mantindre una base de dades actualitzada i sectorialitzada com a mínim per àmbits territorials de comunitat autònoma sobre el desplegament i la cobertura d'infraestructures i servicis de comunicacions electròniques i de la societat de la informació a Espanya.

La disposició adicional setètima estableix que la constitució de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions tindrà lloc en el moment que s'assenyale en el reial decret d'aprovació del seu estatut.

La disposició adicional octava modifica l'apartat 13 de l'article 48 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions. La norma estableix a Barcelona la seu de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, que disposarà de patrimoni independent del patrimoni de l'Estat. Amb la introducció d'esta disposició s'atorga rang de llei a l'establiment de la seu de la dita comissió.

Les disposicions adicionales novena i deu modifiquen, respectivament, la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada i el Text Refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, a fi de rebaixar de manera dràstica el temps de constitució d'una societat limitada, el qual es pot reduir fins a quatre dies.

En concret, la modificació es basa en les mesures següents: (i) introducció d'un model tipus o orientatiu d'estatuts en la societat de responsabilitat limitada; (ii) agilització dels tràmits que impliquen l'obtenció d'una denominació social com a pas previ a la constitució d'una societat de responsabilitat limitada, sense per això restar importància a la seguretat que aporta al tràfic mercantil el sistema vigent de denominacions socials, tutelat pel Registre Mercantil Central, i (iii) facultar els administradors, des de l'atorgament de l'escriptura fundacional, per al desenrotllament de l'objecte social i per a la realització de qualsevol classe d'actes i contractes relacionats amb este.

Esta disposició ha sigut sotmesa al procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques previst en la Directiva 98/34/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny de 1998, per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques, modificada per la Directiva 98/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juliol de 1998, i en el Reial Decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als servicis de la societat de la informació.

La disposició adicional onze introduïx un aspecte de significativa rellevància, ja que insta les administracions públiques a promoure l'impuls, el desenrotllament i l'aplicació dels estàndards d'accessibilitat per a les persones amb discapacitat en els dissenys i processos basats en les noves tecnologies de la societat de la informació.

Per a garantir el dret dels ciutadans a la utilització de les distintes llengües de l'Estat, la disposició adicional dotze imposa a les administracions públiques el deure de fomentar el pluralisme lingüístic en la societat de la informació, i la tretze estableix, a fi d'impulsar els mitjans electrònics propis d'estes tecnologies, l'obligació de regular els

instruments telemàtics necessaris per a ser utilitzats per aquells professionals col·legiats que elaboren i preparen projectes i informes que hagen d'incorporar-se als procediments que tramiten les administracions públiques.

La disposició adicional catorze atribuïx al Centre Nacional de Referència d'Aplicació de les Tecnologies d'Informació i Comunicació (CENATIC), en col·laboració amb els centres autònoms de referència i amb el Centre de Transferència de Tecnologia entre administracions públiques de l'Administració General de l'Estat, la difusió de les aplicacions declarades de font oberta per les mateixes administracions públiques. Igualment, el CENATIC s'encarregarà de l'assessorament sobre els aspectes jurídics, tecnològics i metodològics per a l'alliberament del programari i coneixement.

A fi de fomentar la participació de la societat i de les entitats privades sense ànim de lucre i garantir el pluralisme i la llibertat d'expressió en la societat de la informació, la llei inclou una disposició adicional quinze en virtut de la qual s'establiran els mitjans de suport i línies de finançament per al desenrotllament dels servicis de la societat de la informació promoguts per estes entitats i que fomenten els valors democràtics, la participació ciutadana i tinguen en compte l'interès general o presten servicis a grups socials desfavorits.

La disposició adicional setze es referix a la posada a disposició dels ciutadans, en els termes legalment establits, dels continguts digitals de les administracions públiques dels drets de propietat intel·lectual dels quals siguen titulars o pertanguen al domini públic.

La disposició adicional dèset ofereix la possibilitat, tant a les persones físiques com jurídiques, de posar a disposició del públic els continguts de les obres digitalitzades de les quals siguen titulars, amb la finalitat de fomentar les noves tecnologies i la societat de la informació entre els ciutadans.

CAPÍTOL I

Mesures d'impuls de la societat de la informació

Article 1. Mesures d'impuls de la factura electrònica i de l'ús de mitjans electrònics en altres fases dels processos de contractació.

1. La facturació electrònica, en el marc de la contractació amb el sector públic estatal, serà obligatòria en els termes que establisquen la Llei reguladora de la Contractació en el Sector Públic i la seua normativa de desplegament.

A este efecte, s'entendrà que la factura electrònica és un document electrònic que complix els requisits legalment i reglamentàriament exigibles a les factures i que, a més, garanteix l'autenticitat del seu origen i la integritat del seu contingut, la qual cosa impedeix el repudi de la factura pel seu emissor.

2. El Govern determinarà l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat, que impulsarà l'ús de la factura electrònica entre empresaris, professionals i la resta d'agents del mercat, en particular, entre les xicotetes i mitjanes empreses i en les denominades microempreses, a fi de fomentar el desenrotllament del comerç electrònic. Les comunitats autònomes, d'acord amb les competències que tinguen reconegudes pels seus estatuts, col·laboraran en coordinació amb l'Administració de l'Estat en l'impuls de l'ús de la factura electrònica.

El Govern o, si és el cas, les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències, establiran, en un termini màxim de nou mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei –o en el termini que, en el seu lloc, establisca l'administració competent–, en coordinació amb les comunitats autònomes –quan no els corresponga l'elaboració pròpia– i amb la consulta prèvia a les associa-

cions rellevants representatives de les entitats proveïdores de solucions tècniques de facturació electrònica, a les associacions rellevants d'usuaris d'estes i als col·legis professionals que agrupen tècnics del sector de la Societat de la Informació i de les Telecomunicacions, un pla per a la generalització de l'ús de la factura electrònica a Espanya.

El dit pla contindrà, entre d'altres, els criteris d'accessibilitat i promourà la interoperabilitat de les distintes solucions de facturació electrònica. El Pla de l'Administració General de l'Estat establirà esquemes específics d'ajudes econòmiques per a la implantació de la factura electrònica, en els quals es preveuran uns fons generals per a les comunitats autònomes que desenrotllen el seu propi pla per a la generalització de l'ús de la factura electrònica, i seran estes últimes les que necessitaran els destins i condicions de tramitació i concessió de les ajudes derivades d'estos fons.

3. Els ministeris d'Indústria, Turisme i Comerç i d'Economia i Hisenda, tenint en compte les competències reconegudes a les comunitats autònomes, aprovaran, en un termini màxim de 6 mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, les normes sobre formats estructurats estàndard de factures electròniques que siguen necessàries per a facilitar la interoperabilitat del sector públic amb el sector privat i afavorir-ne i potenciar-ne el tractament automatitzat. Estes normes no seran restrictives i fomentaran que el sector públic adopte els formats d'àmplia implantació definits per les organitzacions d'estandardització globals pertinents.

Els formats estructurats de les factures electròniques permetran la seua visualització i emissió en les distintes llengües oficials existents, amb la finalitat de garantir els drets dels usuaris.

4. A més, les diverses administracions públiques promouran, en l'àmbit de les seues competències i segons el seu criteri, la incorporació de la factura electrònica en les diferents actuacions públiques diferents de la contractació, en particular, en matèria de justificació d'ajudes i subvencions.

5. Serà aplicable al tractament i la conservació de les dades necessàries per a la facturació electrònica el que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal i les seues normes de desplegament.

Article 2. Obligació de disposar d'un mitjà d'interlocució telemàtica per a la prestació de servicis al públic d'especial transcendència econòmica.

1. Sense perjudi de la utilització d'altres mitjans de comunicació a distància amb els clients, les empreses que presten servicis al públic en general d'especial transcendència econòmica hauran de facilitar als seus usuaris un mitjà d'interlocució telemàtica que, per mitjà de l'ús de certificats reconeguts de firma electrònica, els permeta la realització, almenys, dels tràmits següents:

a) Contractació electrònica de servicis, subministraments i béns, la modificació i finalització o rescissió dels corresponents contractes, així com qualsevol acte o negoci jurídic entre les parts, sense perjudi del que estableix la normativa sectorial.

b) Consulta de les seues dades de client, que inclouran informació sobre el seu historial de facturació, almenys, dels últims tres anys i el contracte subscrit, incloent-hi les condicions generals, si n'hi ha.

c) Presentació de queixes, incidències, suggeriments i, si és el cas, reclamacions, a fi de garantir la constància de la seua presentació per al consumidor i assegurar una atenció personal directa.

d) Exercici dels seus drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició en els termes que preveu la norma-

tiva reguladora de protecció de dades de caràcter personal.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, tindran la consideració d'empreses que presten servicis al públic en general d'especial transcendència econòmica les que agrupen més de cent treballadors o el seu volum anual d'operacions, calculat d'acord amb el que estableix la normativa de l'Impost sobre el Valor Afegit, excedisca 6.010.121,04 euros i que, en ambdós casos, operen en els següents sectors econòmics:

a) Servicis de comunicacions electròniques a consumidors, en els termes definits en la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.

b) Servicis financers destinats a consumidors, que inclouran els servicis bancaris, de crèdit o de pagament, els servicis d'inversió, les operacions d'assegurances privades, els plans de pensions i l'activitat de mediació d'assegurances. En particular, s'entendrà per:

1. Servicis bancaris, de crèdit o de pagament: les activitats relacionades en l'article 52 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit.

2. Servicis d'inversió: els definits com a tals en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

3. Operacions d'assegurances privades: les definides en l'article 3 del Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

4. Plans de pensions: els definits en l'article 1 del Text Refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

5. Activitat de corredor d'assegurances: la definida en la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació en Assegurances i Reassegurances privades.

c) Servicis de subministrament d'aigua a consumidors, definits d'acord amb la normativa específica.

d) Servicis de subministrament de gas al detall, d'acord amb el que disposa la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs.

e) Servicis de subministrament elèctric a consumidors finals, d'acord amb el que disposa el títol VIII de la Llei 54/1997, de 27 novembre, del Sector Elèctric.

f) Servicis d'agència de viatges, d'acord amb el que disposa el Reial Decret 271/1988, de 25 de març, pel qual es regula l'exercici de les activitats pròpies de les agències de viatges.

g) Servicis de transport de viatgers per carretera, per ferrocarril, per via marítima o per via aèria, d'acord amb el que disposa la normativa específica aplicable.

h) Activitats de comerç al detall, en els termes fixats en l'apartat 2 de l'article 1 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista i en la seua normativa de desplegament, a les quals s'aplicaran únicament els apartats c) i d) de l'apartat 1 del present article.

3. Excepcionalment, el Govern o, si és el cas, els òrgans competents de les comunitats autònomes podran ampliar l'àmbit d'aplicació de l'apartat 1 del present article a altres empreses diferents de les previstes en la llei, en aquells casos en què, per la naturalesa del servici que presten, es considere que en el desenrotllament de la seua activitat normal hagen de tindre una interlocució telemàtica amb els seus clients o usuaris.

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de l'obligació a què es referix l'apartat 1, el Govern analitzarà l'aplicació de l'apartat 2 d'este article a altres empreses amb més de cent treballadors o que tinguen un volum anual d'operacions, calculat d'acord amb el que estableix la normativa de l'Impost sobre el Valor Afegit, superior a 6.010.212,04 euros, que en el desenrotllament de la seua

activitat normal presten servicis en què es considere que hagen de tindre una interlocució telemàtica amb els seus clients o usuaris.

Les comunitats autònomes amb competències exclusives en les matèries objecte d'obligació de comunicació telemàtica podran modificar l'àmbit i la intensitat d'aplicació de l'apartat 1 del present article en aquells casos en què precisament, a causa del desenrotllament sectorial de les seues competències, ho consideren oportú.

Article 3. *Ofertes públiques de contractació electrònica entre empreses.*

1. A l'efecte d'este precepte, s'entén per oferta pública de contractació electrònica entre empreses aquell servici de la societat de la informació que consistix en un procés enterament electrònic obert i limitat en el temps, pel qual una empresa oferix la possibilitat de comprar o vendre un determinat tipus de productes a altres empreses de manera que la contractació final s'adjudique a la proposta millor valorada.

2. Les ofertes públiques de contractació electrònica entre empreses que s'adscriuen al protocol de transparència descrit en l'apartat 3 d'este article podran tindre la denominació d'«oferta pública de contractació electrònica de transparència garantida».

3. Perquè una oferta pública de contractació electrònica entre empreses siga qualificada d'«oferta pública de contractació electrònica de transparència garantida» haurà de respondre als requisits mínims següents:

a) L'empresa adjudicadora que decidisca recórrer a una oferta pública de contractació electrònica en farà menció en l'anunci de licitació que es publicarà en la pàgina corporativa de l'empresa de manera accessible i visible per al conjunt de les empreses o per a algunes prèviament seleccionades.

En l'anunci de licitació s'invitarà a presentar ofertes en un termini raonable a partir de la data de publicació de l'anunci.

b) Les condicions de l'empresa adjudicadora inclouran, almenys, informació sobre els elements als valors dels quals es referix l'oferta pública de contractació electrònica, sempre que siguen quantificables i puguen ser expressats en xifres o percentatges; si és el cas, els límits dels valors que podran presentar-se, tal com resulten de les especificacions de l'objecte del contracte; la informació que es posarà a disposició dels licitadors durant l'oferta pública de contractació electrònica i el moment en què, si és el cas, disposaran de la dita informació; la informació pertinent sobre el desplegament de l'oferta pública de contractació electrònica; les condicions en què els licitadors podran licitar i, en particular, les diferències mínimes que s'exigiran, si és el cas, per a licitar; la informació pertinent sobre el dispositiu electrònic utilitzat i sobre les modalitats i especificacions tècniques de connexió.

c) Al llarg del procés de l'oferta pública de contractació electrònica, l'empresa adjudicadora comunicarà a tots els licitadors, com a mínim, la informació que els permeta conèixer en tot moment la seua respectiva classificació. L'empresa adjudicadora podrà, així mateix, comunicar altres dades relatives a altres preus o valors presentats. Els participants únicament podran utilitzar la informació a què es referix este paràgraf a fi de conèixer-ne la classificació, sense que puguen tractar-la per a una altra finalitat diferent de l'assenyalada.

d) L'empresa adjudicadora tancarà l'oferta pública de contractació electrònica de conformitat amb la data i hora fixades prèviament en l'anunci de licitació de l'oferta pública de contractació.

e) Una vegada conclòs el procés, l'empresa informarà els participants de la decisió adoptada.

4. El Govern promourà que les empreses s'adherisquen a la qualificació d'«oferta pública de contractació electrònica de transparència garantida» en les seues relacions comercials.

CAPÍTOL II

Modificacions legislatives per a l'impuls de la societat de la informació i de les comunicacions electròniques

Article 4. *Modificacions de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic.*

Es modifica la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, en els aspectes següents:

U. Es fa una nova redacció del paràgraf primer de l'article 4, amb el text següent:

«Als prestadors establits en països que no siguen membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, els serà aplicable el que disposen els articles 7.2 i 11.2.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 8, amb el text següent:

«Article 8. *Restriccions a la prestació de servicis i procediment de cooperació intracomunitari.*

1. En cas que un determinat servici de la societat de la informació atempte o pugua atemptar contra els principis que s'expressen a continuació, els òrgans competents per a la seua protecció, en exercici de les funcions que tinguen legalment atribuïdes, podran adoptar les mesures necessàries perquè se n'interrompa la prestació o per a retirar les dades que els vulneren. Els principis a què al·ludix este apartat són els següents:

a) La salvaguarda de l'orde públic, la investigació penal, la seguretat pública i la defensa nacional.

b) La protecció de la salut pública o de les persones físiques o jurídiques que tinguen la condició de consumidors o usuaris, inclús quan actuen com a inversors.

c) El respecte a la dignitat de la persona i al principi de no-discriminació per motius de raça, sexe, religió, opinió, nacionalitat, discapacitat o qualsevol altra circumstància personal o social.

d) La protecció de la joventut i de la infància.

En l'adopció i el compliment de les mesures de restricció a què al·ludix este apartat es respectaran, en tot cas, les garanties, les normes i els procediments previstos en l'ordenament jurídic per a protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan estos puguen resultar afectats.

En tots els casos en què la Constitució i les lleis reguladores dels respectius drets i llibertats així ho prevegen de manera excoent, només l'autoritat judicial competent podrà adoptar les mesures previstes en este article, com a garant del dret a la llibertat d'expressió, del dret de producció i creació literària, artística, científica i tècnica, la llibertat de càtedra i el dret d'informació.

2. L'adopció de restriccions a la prestació de servicis de la societat de la informació provinents de prestadors establits en un estat de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya haurà de seguir el procediment de cooperació intracomunitari descrit en el següent apartat d'este arti-

cle, sense perjudici del que disposa la legislació processal i de cooperació judicial.

3. Quan un òrgan competent acorde, en exercici de les competències que tinga legalment atribuïdes, i d'acord amb el que disposa el paràgraf a) de l'apartat 4 de l'article 3 de la Directiva 2000/31/CE, establir restriccions que afecten un servei de la societat de la informació que procedisca d'algun dels estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, el dit òrgan haurà de seguir el procediment següent:

a) L'òrgan competent requerirà l'Estat membre en què estiga establert el prestador afectat perquè adopte les mesures oportunes. En el cas que no les adopte o siguin insuficients, el dit òrgan notificarà, amb caràcter previ, a la Comissió Europea o, si és el cas, al Comitè Mixt de l'Espai Econòmic Europeu i a l'estat membre de què es tracte les mesures que té intenció d'adoptar.

b) En els supòsits d'urgència, l'òrgan competent podrà adoptar les mesures oportunes, i notificar-les a l'estat membre de procedència i a la Comissió Europea o, si és el cas, al Comitè Mixt de l'Espai Econòmic Europeu tan prompte com siga possible i, en tot cas, com a màxim, en el termini de quinze dies des de la seua adopció. Així mateix, haurà d'indicar la causa de la dita urgència.

Els requeriments i les notificacions a què al·ludix este apartat es realitzaran sempre a través de l'òrgan de l'Administració General de l'Estat competent per a la comunicació i transmissió d'informació a les comunitats europees.

4. Els òrgans competents d'altres estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu podran requerir la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació establits a Espanya en els termes que preveu l'apartat 2 de l'article 11 d'esta llei si ho consideren necessari per a garantir l'eficàcia de les mesures de restricció que adopten a l'empara de l'apartat anterior.

5. Les mesures de restricció que s'adopten a l'empara d'este article hauran de complir, en tot cas, les garanties i els requisits previstos en els apartats 3 i 4 de l'article 11 d'esta llei.»

Tres. Se suprimeix l'article 9, sobre constància registral del nom de domini, que queda sense contingut.

Quatre. Es fa una nova redacció dels paràgrafs b) i f) de l'apartat 1 de l'article 10, amb el text següent:

«b Les dades de la seua inscripció en el Registre Mercantil en què, si és el cas, es troben inscrits o d'aquell altre registre públic en què ho estiguen per a l'adquisició de personalitat jurídica o només a l'efecte de publicitat.»

«f) Quan el servei de la societat de la informació faça referència a preus, es facilitarà informació clara i exacta sobre el preu del producte o servei, i s'indicarà si inclou o no els impostos aplicables i, si és el cas, sobre les despeses d'enviament o, si és el cas, allò que disposen les normes de les comunitats autònomes amb competències en la matèria.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 11, amb el text següent:

«Article 11. *Deure de col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació.*

1. Quan un òrgan competent haja ordenat, en exercici de les competències que legalment tinga atribuïdes, que s'interrompa la prestació d'un servei de la societat de la informació o la retirada de determinats continguts provinents de prestadors establits

a Espanya, i per a això siga necessària la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació, el dit òrgan podrà ordenar als esmentats prestadors que suspenguin el corresponent servei d'intermediació utilitzat per a la provisió del servei de la societat de la informació o dels continguts la interrupció o retirada dels quals hagen sigut ordenats respectivament.

2. Si per a garantir l'efectivitat de la resolució que acorde la interrupció de la prestació d'un servei o la retirada de continguts procedents d'un prestador establert en un estat no pertanyent a la Unió Europea o a l'Espai Econòmic Europeu, l'òrgan competent considera necessari impedir-hi l'accés des d'Espanya, i per a això siga necessària la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació establits a Espanya, el dit òrgan podrà ordenar als esmentats prestadors de serveis d'intermediació que suspenguin el corresponent servei d'intermediació utilitzat per a la provisió del servei de la societat de la informació o dels continguts la interrupció o retirada dels quals hagen sigut ordenats respectivament.

3. En l'adopció i el compliment de les mesures a què es referixen els apartats anteriors, es respectaran, en tot cas, les garanties, les normes i els procediments previstos en l'ordenament jurídic per a protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan estos puguen resultar afectats.

En tots els casos en què la Constitució, les normes reguladores dels respectius drets i llibertats o les que són aplicables a les diferents matèries atribuïsquen competència als òrgans jurisdiccionals de manera excoent per a intervindre en l'exercici d'activitats o drets, només l'autoritat judicial competent podrà adoptar les mesures previstes en este article. En particular, l'autorització del segrest de pàgines d'Internet o de la seua restricció quan esta afecte els drets i llibertats d'expressió i informació i la resta de drets emparats en els termes establits en l'article 20 de la Constitució només podrà ser decidida pels òrgans jurisdiccionals competents.

4. Les mesures a què fa referència este article seran objectives, proporcionades i no discriminatòries, i s'adoptaran de manera cautelar o en execució de les resolucions que es dicten, d'acord amb els procediments administratius legalment establits o els previstos en la legislació processal que corresponga.»

Sis. S'inclou un nou article 12 bis, amb la redacció següent:

«Article 12 bis. *Obligacions d'informació sobre seguretat.*

1. Els proveïdors de serveis d'intermediació establits a Espanya, d'acord amb el que disposa l'article 2 d'esta llei, que realitzen activitats consistents en la prestació de serveis d'accés a Internet, estaran obligats a informar els seus clients de manera permanent, fàcil, directa i gratuïta, sobre els diferents mitjans de caràcter tècnic que augmenten els nivells de la seguretat de la informació i permeten, entre d'altres, la protecció enfront de virus informàtics i programes espia, i la restricció dels correus electrònics no sol·licitats.

2. Els proveïdors de serveis d'accés a Internet i els prestadors de serveis de correu electrònic o de serveis semblants hauran d'informar els seus clients de manera permanent, fàcil, directa i gratuïta sobre les mesures de seguretat que apliquen en la provisió dels serveis mencionats.

3. Igualment, els proveïdors de servicis mencionats en l'apartat 1 informaran sobre les ferramentes existents per al filtratge i la restricció de l'accés a determinats continguts i servicis en Internet no desitjats o que puguen resultar nocius per a la joventut i la infància.

4. Els proveïdors de servicis mencionats en l'apartat 1 facilitaran informació als seus clients sobre les possibles responsabilitats en què puguen incórrer per l'ús d'Internet amb fins il·licits, en particular, per a la comissió d'il·licits penals i per la vulneració de la legislació en matèria de propietat intel·lectual i industrial.

5. Les obligacions d'informació mencionades en els apartats anteriors es consideraran complides, si el corresponent proveïdor inclou la informació exigida en la seua pàgina o lloc principal d'Internet en la forma establida en els mencionats apartats.»

Set. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 17, amb el text següent:

«2. L'exempció de responsabilitat establida en l'apartat 1 no operarà en cas que el proveïdor de continguts, al qual s'enllace o la localització del qual es facilite, actue sota la direcció, l'autoritat o el control del prestador que facilite la localització d'eixos continguts.»

Huit. Es modifica l'apartat 3 de l'article 18, amb la qual cosa tindrà el següent tenor literal:

«3. Els codis de conducta a què fan referència els apartats precedents hauran de ser accessibles per via electrònica. Es fomentarà la seua traducció a altres llengües oficials, de l'Estat i de la Unió Europea, a fi de donar-los més difusió.»

Nou. Es fa una nova redacció de l'article 20, amb el text següent:

«Article 20. *Informació exigida sobre les comunicacions comercials, ofertes promocionals i concursos.*

1. Les comunicacions comercials realitzades per via electrònica hauran de ser clarament identificables com a tals, i la persona física o jurídica en nom de la qual es realitzen també haurà de ser clarament identificable.

En cas que tinguen lloc a través de correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent inclouran al començament del missatge la paraula "publicitat" o l'abreviatura "publi".

2. En els supòsits d'ofertes promocionals, com ara les que incloguen descomptes, premis i regals, i de concursos o jocs promocionals, amb la corresponent autorització prèvia, s'haurà d'assegurar, a més del compliment dels requisits establits en l'apartat anterior i en les normes d'ordenació del comerç, que queden clarament identificats com a tals i que les condicions d'accés i, si és el cas, de participació siguin fàcilment accessibles i s'expressen de manera clara i inequívoca.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que disposen les normatives dictades per les comunitats autònomes amb competències exclusives sobre consum, comerç electrònic o publicitat.»

Deu. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 24, amb el text següent:

«1. La prova de la celebració d'un contracte per via electrònica i la de les obligacions que tenen el seu origen en este se subjectarà a les regles generals de l'ordenament jurídic.

Quan els contractes subscrits per via electrònica estiguen firmats electrònicament caldrà ajustar-se al

que estableix l'article 3 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Firma Electrònica.»

Onze. Es fa una nova redacció de la rúbrica i dels apartats 1 i 2 de l'article 27, amb el text següent:

«Article 27. *Obligacions prèvies a la contractació.*

1. A més del compliment dels requisits en matèria d'informació que s'establixen en la normativa vigent, el prestador de servicis de la societat de la informació que realitze activitats de contractació electrònica tindrà l'obligació de posar a disposició del destinatari, abans d'iniciar el procediment de contractació i per mitjà de tècniques adequades al mitjà de comunicació utilitzat, de manera permanent, fàcil i gratuïta, informació clara, comprensible i inequívoca sobre els punts següents:

a) Els distints tràmits que han de seguir-se per a subscriure el contracte.

b) Si el prestador arxiva el document electrònic en què es formalitza el contracte i si este és accessible.

c) Els mitjans tècnics que posa a la seua disposició per a identificar i corregir errors en la introducció de les dades.

d) La llengua o llengües en què podrà formalitzar-se el contracte.

L'obligació de posar a disposició del destinatari la informació mencionada en el paràgraf anterior es considerarà complida si el prestador la inclou en la seua pàgina o lloc d'Internet en les condicions assenyalades en el dit paràgraf.

Quan el prestador dissenye específicament els seus servicis de contractació electrònica als quals s'haja d'accedir per mitjà de dispositius que compten amb pantalles de format reduït, es considerarà complida l'obligació establida en este apartat quan facilite de manera permanent, fàcil, directa i exacta l'adreça d'Internet en què la dita informació és posada a disposició del destinatari.

2. El prestador no tindrà l'obligació de facilitar la informació assenyalada en l'apartat anterior quan:

a) Ambdós contractants així ho acorden i cap d'ells tinga la consideració de consumidor

b) El contracte s'haja subscrit exclusivament per mitjà d'intercanvi de correu electrònic o un altre tipus de comunicació electrònica equivalent.»

Dotze. Es dona una nova redacció a l'article 33, amb el text següent:

«Els destinataris i prestadors de servicis de la societat de la informació podran dirigir-se a qualssevol òrgans competents en matèria de societat de la informació, sanitat i consum de les administracions públiques, per a:

a) Aconseguir informació general sobre els seus drets i obligacions contractuals en el marc de la normativa aplicable a la contractació electrònica.

b) Informar-se sobre els procediments de resolució judicial i extrajudicial de conflictes.

c) Obtindre les dades de les autoritats, associacions o organitzacions que puguen facilitar-los informació addicional o assistència pràctica.

La comunicació amb els dits òrgans podrà fer-se per mitjans electrònics.»

Tretze. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 35, amb el text següent:

«1. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i els òrgans que corresponguen de les comunitats autò-

nomes controlaran, en els seus respectius àmbits territorials i competencials, el compliment pels prestadors de servicis de la societat de la informació de les obligacions establides en esta llei i en les seues disposicions de desplegament, pel que fa als servicis propis de la societat de la informació.

No obstant això, les referències als òrgans competents contingudes en els articles 8, 10, 11, 15, 16, 17 i 38 es consideraran fetes als òrgans jurisdiccionals o administratius que, en cada cas, ho siguen en funció de la matèria.

2. Els òrgans esmentats en l'apartat 1 d'este article podran realitzar les actuacions inspectores que siguen necessàries per a l'exercici de la seua funció de control.

Els funcionaris adscrits als dits òrgans i que exercisquen la inspecció a què es referix el paràgraf anterior tindran la consideració d'autoritat pública en l'exercici de les seues comeses.»

Catorze. Se suprimeix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 38, que queda sense contingut.

Quinze. Es fa una nova redacció de la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 38, amb el text següent:

«a) L'incompliment del que preveu l'article 12 bis.»

Setze. Es fa una nova redacció de l'article 43, amb el text següent:

«1. La imposició de sancions per incompliment del que preveu esta llei correspondrà a l'òrgan o autoritat que va dictar la resolució incomplida o al qual estiguen adscrits els inspectors. Així mateix, les infraccions respecte als drets i les garanties dels consumidors i usuaris seran sancionades per l'òrgan corresponent de les comunitats autònomes competents en matèria de consum.

2. En l'Administració General de l'Estat, la imposició de sancions per l'incompliment del que preveu esta llei correspondrà, en el cas d'infraccions molt greus, al ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, i en el d'infraccions greus i lleus, al secretari d'estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

No obstant això, la imposició de sancions per incompliment de les resolucions dictades pels òrgans competents en funció de la matèria o entitat de què es tracte a què es referixen els paràgrafs a) i b) de l'article 38.2 d'esta llei correspondrà a l'òrgan que va dictar la resolució incomplida. Igualment, correspondrà a l'Agència de Protecció de Dades la imposició de sancions per la comissió de les infraccions tipificades en els articles 38.3 c), d) i i) i 38.4 d), g) i h) d'esta llei.

3. La potestat sancionadora regulada en esta llei s'exercirà de conformitat amb el que estableixen respecte d'això la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i les seues normes de desplegament. No obstant això, el termini màxim de duració del procediment simplificat serà de tres mesos.»

Dèsset. Es fa una nova redacció de la disposició addicional tercera, amb el text següent:

«Disposició addicional tercera. *Sistema arbitral de consum.*

El prestador i el destinatari de servicis de la societat de la informació podran sotmetre els seus conflictes a l'arbitratge de consum per mitjà de l'adhesió d'aquells al sistema arbitral de consum competent, que es prestarà també per mitjans elec-

trònics conforme al procediment establert reglamentàriament.»

Díhuit. Es fa una nova redacció del paràgraf segon de l'apartat u de la disposició addicional quinta, amb el text següent:

«A partir del 31 de desembre de 2008, les pàgines d'Internet de les administracions públiques satisfaran, com a mínim, el nivell mitjà dels criteris d'accessibilitat al contingut generalment reconeguts. Excepcionalment, esta obligació no serà aplicable quan una funcionalitat o servici no dispose d'una solució tecnològica que en permeta l'accessibilitat.»

Dènou. S'afigen dos nous paràgrafs, que passaran a ser respectivament el tercer i el quart, a l'apartat u de la disposició addicional quinta, amb el text següent:

«Les administracions públiques exigiran que tant les pàgines d'Internet el disseny o manteniment de les quals financen totalment o parcialment, com ara les pàgines d'Internet d'entitats i empreses que s'encarreguen de gestionar servicis públics, apliquen els criteris d'accessibilitat abans mencionats. En particular, serà obligatori el que s'ha expressat en este apartat per a les pàgines d'Internet i els seus continguts dels centres públics educatius, de formació i universitaris, així com, dels centres privats que obtinguen finançament públic.

Les pàgines d'Internet de les administracions públiques hauran d'oferir a l'usuari informació sobre el seu nivell d'accessibilitat i facilitar un sistema de contacte perquè puguen transmetre les dificultats d'accés al contingut de les pàgines d'Internet o formular qualsevol queixa, consulta o suggeriment de millora.»

Vint. S'afigen tres nous apartats, que passaran a ser els apartats tres, quatre i cinc, a la disposició addicional quinta, amb el text següent:

«Tres. Les administracions públiques promouran mesures de sensibilització, educació i formació sobre accessibilitat a fi de promoure que els titulars d'altres pàgines d'Internet incorporen progressivament els criteris d'accessibilitat.

Quatre. Els incompliments de les obligacions d'accessibilitat establides en esta disposició addicional estaran sotmesos al règim d'infraccions i sancions vigent en matèria d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

Cinc. Les pàgines d'Internet de les empreses que presten servicis al públic en general d'especial transcendència econòmica, sotmeses a l'obligació establida en l'article 2 de la Llei 56/2007, de Mesures d'Impuls de la Societat de la Informació, hauran de satisfer a partir del 31 de desembre de 2008, com a mínim, el nivell mitjà dels criteris d'accessibilitat al contingut generalment reconeguts. Excepcionalment, esta obligació no serà aplicable quan una funcionalitat o servici no dispose d'una solució tecnològica que en permeta l'accessibilitat.»

Article 5. *Modificacions de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Firma Electrònica.*

Es modifica la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Firma Electrònica, en els aspectes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 3, amb el text següent:

«5. Es considera document electrònic la informació de qualsevol naturalesa en forma electrònica, arxivada

en un suport electrònic segons un format determinat i susceptible d'identificació i tractament diferenciat.

Sense perjudi del que disposa el paràgraf anterior, perquè un document electrònic tinga la naturalesa de document públic o de document administratiu haurà de complir-se, respectivament, el que disposen les lletres a) o b) de l'apartat següent i, si és el cas, la normativa específica aplicable.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 8 de l'article 3, amb el text següent:

«8. El suport en què es troben les dades firmades electrònicament serà admissible com a prova documental en juí. Si s'impugna l'autenticitat de la firma electrònica reconeguda amb la qual s'hagen firmat les dades incorporades al document electrònic es comprovarà que es tracta d'una firma electrònica avançada basada en un certificat reconegut, que complix tots els requisits i condicions establits en esta llei per a este tipus de certificats, així com que la firma s'ha generat per mitjà d'un dispositiu segur de creació de firma electrònica.

La càrrega de realitzar les esmentades comprovacions correspondrà a qui haja presentat el document electrònic firmat amb firma electrònica reconeguda. Si les dites comprovacions obtenen un resultat positiu, es presumirà l'autenticitat de la firma electrònica reconeguda amb la qual s'haja firmat el dit document electrònic, i les costes, les despeses i els drets que origine la comprovació seran, exclusivament, a càrrec de qui haja formulat la impugnació. Si, a juí del tribunal, la impugnació ha sigut temerària, podrà imposar-li, a més, una multa de 120 a 600 euros.

Si s'impugna l'autenticitat de la firma electrònica avançada, amb la qual s'han firmat les dades incorporades al document electrònic, caldrà ajustar-se al que estableix l'apartat 2 de l'article 326 de la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Tres. Es fa una nova redacció dels apartats 2 i 3 de l'article 13, amb el text següent:

«2. En el cas de certificats reconeguts de persones jurídiques, els prestadors de servicis de certificació comprovaran, a més, les dades relatives a la constitució i personalitat jurídica i a l'extensió i vigència de les facultats de representació del sol·licitant per mitjà dels documents públics que servisquen per a acreditar els punts mencionats de manera fefaent i la seua inscripció en el corresponent registre públic, si així resulta exigible. L'esmentada comprovació podrà realitzar-se, així mateix, per mitjà de consulta en el registre públic en què estiguen inscrits els documents de constitució i d'apoderament, i es podran emprar els mitjans telemàtics facilitats pels esmentats registres públics.

3. Si els certificats reconeguts reflectixen una relació de representació voluntària, els prestadors de servicis de certificació comprovaran les dades relatives a la personalitat jurídica del representat i a l'extensió i la vigència de les facultats del representant per mitjà dels documents públics que servisquen per a acreditar els punts mencionats de manera fefaent i la seua inscripció en el corresponent registre públic, si així resulta exigible. L'esmentada comprovació podrà realitzar-se, així mateix, per mitjà de consulta en el registre públic en què estiguen inscrites les mencionades dades, i es podran emprar els mitjans telemàtics facilitats pels esmentats registres públics.

Si els certificats reconeguts admeten altres supòsits de representació, els prestadors de servicis de certificació hauran d'exigir l'acreditació de les

circumstàncies en què es fonamenten, de la mateixa manera prevista anteriorment.

Quan el certificat reconegut continga altres circumstàncies personals o atributs del sol·licitant, com ara la condició de titular d'un càrrec públic, la pertinença a un col·legi professional o la titulació, estes hauran de comprovar-se per mitjà dels documents oficials que les acrediten, de conformitat amb la seua normativa específica.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 23, amb el text següent:

«5. El prestador de servicis de certificació no serà responsable dels danys i perjudis ocasionats al firmant o tercers de bona fe per la inexactitud de les dades que consten en el certificat electrònic si estes li han sigut acreditades per mitjà de document públic, inscrit en un registre públic, si així resulta exigible. En cas que les dites dades hagen de figurar inscrites en un registre públic, el prestador de servicis de certificació podrà, si és el cas, comprovar-les en l'esmentat registre abans de l'expedició del certificat, i es podran emprar els mitjans telemàtics facilitats pels esmentats registres públics.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 31, amb el text següent:

«4. Constituïxen infraccions lleus:

L'incompliment pels prestadors de servicis de certificació que no expedisquen certificats reconeguts de les obligacions establides en l'article 18, i l'incompliment pels prestadors de servicis de certificació de les restants obligacions establides en esta llei, quan no constituïska infracció greu o molt greu, a excepció de les obligacions contingudes en l'apartat 2 de l'article 30.»

Sis. S'afeg una disposició addicional, amb la redacció següent:

«Disposició addicional onze. *Resolució de conflictes.*

Els usuaris i prestadors de servicis de certificació podran sotmetre els conflictes que se susciten en les seues relacions a l'arbitratge.

Quan l'usuari tinga la condició de consumidor o usuari, en els termes establits per la legislació de protecció dels consumidors, el prestador i l'usuari podran sotmetre els seus conflictes a l'arbitratge de consum, per mitjà de l'adhesió d'aquells al sistema arbitral de consum competent.»

Article 6. *Modificació de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista.*

S'afeg una nova lletra i) a l'article 64 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, amb la redacció següent:

«i) Els incompliments del que disposa el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'esmentat article 2 seran sancionables d'acord amb el que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, i la potestat sancionadora correspondrà a l'òrgan que resulte competent.»

Article 7. *Modificacions de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.*

Es modifica la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, en els aspectes següents:

U. Es modifiquen les lletres a) i c) de l'apartat 1 de l'article 22, que queda amb la redacció següent:

«a) Que tots els usuaris finals puguen obtindre una connexió a la xarxa telefònica pública des d'una

ubicació fixa i accedir a la prestació del servei telefònic disponible al públic, sempre que les seues sol·licituds es consideren raonables en els termes que reglamentàriament es determinen. La connexió ha d'oferir a l'usuari final la possibilitat d'efectuar i rebre telefonades i permetre comunicacions de fax i dades a velocitat suficient per a accedir de manera funcional a Internet. No obstant això, la connexió haurà de permetre comunicacions en banda ampla, en els termes definits per la normativa vigent.»

«c) Que hi haja una oferta suficient de telèfons públics de pagament en tot el territori nacional que satisfaga raonablement les necessitats dels usuaris finals, en cobertura geogràfica, en nombre d'aparells, accessibilitat d'estos telèfons pels usuaris amb discapacitats i qualitat dels servicis, i que siga possible efectuar gratuïtament telefonades d'emergència des dels telèfons públics de pagament sense haver d'utilitzar cap forma de pagament, utilitzant el número únic de telefonades d'emergència 112 i altres números d'emergència espanyols. Així mateix, en els termes definits per la normativa vigent per al servei universal, que hi haja una oferta suficient d'equips terminals d'accés a Internet de banda ampla.»

Dos. S'introdueix una nova redacció en l'apartat l) de l'article 53, que queda redactat de la manera següent:

«l) L'incompliment greu o reiterat de les obligacions de servei públic i la greu o reiterada vulneració dels drets dels consumidors i usuaris finals, segons el que estableix el títol III de la llei i la seua normativa de desplegament, a excepció dels establits per l'article 38.3 la vulneració dels quals serà sancionable d'acord amb el que preveu el paràgraf z) d'este article.»

Tres. L'apartat o) de l'article 54 queda redactat de la manera següent:

«o) L'incompliment de les obligacions de servei públic i la vulneració dels drets dels consumidors i usuaris finals, segons el que estableix el títol III de la llei i la seua normativa de desplegament, llevat que hagen de considerar-se com a infracció molt greu, d'acord amb el que preveu l'article anterior.

No obstant això, la vulneració dels drets establits per l'article 38.3 d'esta llei serà sancionable d'acord amb el que preveu el paràgraf r) d'este article.»

Quatre. Es modifica l'apartat 7 del punt 3 de l'annex I, que queda redactat com següent:

«Les administracions públiques estaran exemptes del pagament d'esta taxa en els supòsits de reserva de domini públic radioelèctric per a la prestació de servicis obligatoris d'interés general que tinga per objecte, exclusivament, la defensa nacional, la seguretat pública i les emergències, així com qualssevol altres servicis obligatoris d'interés general sense contrapartida econòmica directa o indirecta, com ara taxes, preus públics o privats, ni altres ingressos derivats de la dita prestació, com ara els ingressos en concepte de publicitat. A este efecte, hauran de sol·licitar, fonamentadament, la dita exempció al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. Així mateix, no estaran subjectes al pagament els enllaços descendents de radiodifusió per satèl·lit, tant sonora com de televisió.»

Cinc. S'afeg un nou apartat 5 a l'epígraf 4 «Taxes de telecomunicacions», de l'annex I «Taxes en matèria de telecomunicacions», amb la redacció següent:

«5. Estaran exempts del pagament de la taxa de tramitació d'autoritzacions d'ús especial de domini públic radioelèctric aquells sol·licitants de les dites autoritzacions que complisquen 65 anys l'any en què efectuen la sol·licitud, o que els hagen complit amb anterioritat, així com els beneficiaris d'una pensió pública o que tinguen reconegut un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100.»

Article 8. *Modificació dels apartats 9 i 10 de la disposició addicional sexta de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions.*

Es modifiquen els apartats 9 i 10 de la disposició addicional sexta de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, que quedaran redactats de la manera següent:

«9. Els recursos econòmics de l'entitat podran provindre de qualsevol dels enumerats en l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat. Entre els recursos econòmics de l'entitat pública empresarial Red.es s'inclouen els ingressos provinents d'allò que s'haja recaptat en concepte del preu públic per les operacions de registre relatives als noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya „es” regulat en l'apartat següent.

10. Preus públics per assignació, renovació i altres operacions registrals dels noms de domini sota el codi „es”.

La contraprestació pecuniària que se satisfaga per l'assignació, renovació i altres operacions registrals realitzades per l'entitat pública empresarial Red.es en exercici de la seua funció d'autoritat d'assignació dels noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya tindran la consideració de preu públic.

Red.es, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, establirà per mitjà de la corresponent instrucció, les tarifes dels preus públics per l'assignació, renovació i altres operacions de registre dels noms de domini sota el codi „es”. La proposta d'establiment o modificació de la quantia de preus públics anirà acompanyada, de conformitat amb el que preveu l'article 26 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, que regula el Règim Jurídic de les Taxes i Preus Públics, d'una memòria economico-financera que justificarà l'import d'estos que es proposen i el grau de cobertura financera dels costos corresponents.

La gestió recaptatòria dels preus públics mencionats en este apartat correspon a l'entitat pública empresarial Red.es, que determinarà el procediment per a la seua liquidació i pagament per mitjà de la instrucció mencionada en el paràgraf anterior, en la qual s'establiran els models de declaració, terminis i formes de pagament.

L'entitat pública empresarial Red.es podrà exigir l'anticipació o el depòsit previ de l'import total o parcial dels preus públics per les operacions de registre relatives als noms de domini „es”.»

Disposició addicional primera. *Utilització de caràcters de les llengües oficials d'Espanya en el codi «es».*

L'autoritat d'assignació dels noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya («es») adoptarà les mesures que siguen necessàries per a assegurar que puguen assignar-se noms de domini que continguin caràcters propis de les llengües oficials d'Espanya diferents dels inclosos en l'alfabet anglés en un termini màxim de 3 mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei.

Amb caràcter previ al fet que els mecanismes de reconeixement de caràcters multilingües estiguen disponibles per a l'assignació de noms de domini sota el codi de país «.es», l'autoritat d'assignació donarà publicitat a la possibilitat de sol·licitar noms de domini que continguin els dits caràcters i establirà amb antelació suficient un registre escalonat per a estos. En este registre escalonat es donarà preferència a les sol·licituds de noms de domini amb caràcters multilingües que resulten equivalents a noms de domini sota el codi de país «.es» prèviament assignats, en els termes que determine l'autoritat d'assignació.

Disposició addicional segona. Extensió de servicis d'accés a banda ampla.

El Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, impulsarà l'extensió de la banda ampla a fi d'aconseguir, abans del 31 de desembre de 2008, una cobertura de servici universal de connexió a banda ampla, per a tots els ciutadans i empreses a Espanya. En particular, es col·laborarà amb els diferents sectors rellevants interessats, a fi que assessoren el Govern en l'elaboració d'un informe anual sobre la situació de l'ús dels servicis d'accés a Internet de banda ampla a Espanya. Este informe serà de caràcter públic i podrà elaborar recomanacions per a accelerar el desplegament dels esmentats servicis.

El Govern analitzarà de manera contínua i permanent les diferents opcions tecnològiques i les condicions de provisió de servicis d'accés a Internet de banda ampla per al conjunt de ciutadans i empreses a Espanya. En particular, es col·laborarà amb els diferents sectors rellevants interessats, a fi que assessoren el Govern en l'elaboració d'un informe anual sobre la situació de l'ús dels servicis d'accés a Internet de banda ampla a Espanya. Este informe serà de caràcter públic i podrà elaborar recomanacions per a accelerar el desplegament dels esmentats servicis.

A l'efecte de realitzar les anàlisis i els informes mencionats en els paràgrafs anteriors, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç podrà realitzar els requeriments d'informació generals o particularitzats que siguen necessaris en els termes que preveu la disposició addicional quinta d'esta llei.

Les anàlisis i els informes mencionats hauran de realitzar-se de manera territorialitzada per comunitats autònomes, i es compartiran les dades en format electrònic amb les administracions que ho sol·liciten.

Disposició addicional tercera. Pla de millora dels nivells de seguretat i confiança en Internet.

El Govern elaborarà, en un termini de sis mesos, un pla, tecnològicament neutre, per a la millora dels nivells de seguretat i confiança en Internet, que inclourà directius i mesures per a augmentar la seguretat enfront de les amenaces d'Internet i protegir la privacitat en línia. Este pla es revisarà periòdicament per a poder respondre a l'escenari d'amenaces en contínua evolució.

Disposició addicional quarta. Requeriments d'informació per a fins estadístics i d'anàlisi.

1. La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, i els òrgans estadístics de les comunitats autònomes amb competències en matèria d'estadística, podran requerir dels fabricants de productes i proveïdors de servicis referents a les tecnologies de la informació, a la societat de la informació, als continguts digitals i a l'entreteniment digital, la informació necessària per a l'exercici de les seues funcions per a fins estadístics i d'anàlisi.

La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació podrà dictar circulars que hauran de ser publicades en el «Boletín Oficial del Estado», en les quals s'exposarà de manera detallada i concreta el contingut de la informació que s'haja de sol·licitar, especificant de manera justificada la funció per al desenrotlla-

ment de la qual és necessària esta informació i l'ús que pretén fer-se'n.

No obstant l'assenyalat en el paràgraf precedent, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç podrà, en tot cas, realitzar requeriments d'informació particularitzats sense necessitat que prèviament es dicte una circular de caràcter general.

La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació podrà realitzar les inspeccions que considere necessàries a fi de confirmar la veracitat de la informació que en compliment dels esmentats requeriments li siga aportada.

Les dades i informacions obtingudes per la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació en l'exercici de les seues funcions, que tinguen caràcter confidencial per tractar-se de matèries protegides pel secret comercial, industrial o estadístic, només podran ser cedits a l'Administració General de l'Estat i a les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències. El personal de les dites administracions públiques que tinga coneixement d'estes dades estarà obligat a mantindre el degut secret i sigil respecte d'estes.

Les entitats que han de subministrar eixes dades i informacions podran indicar, de manera justificada, quina part d'estes consideren de transcendència comercial o industrial, la difusió de les quals podria perjudicar-los, a l'efecte que siga declarada la seua confidencialitat respecte de qualssevol persones o entitats que no siguen la mateixa Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, l'Administració General de l'Estat o les comunitats autònomes, amb la justificació oportuna prèvia. La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació decidirà, de manera motivada, sobre la informació que, segons la legislació vigent, estiga exceptuada del secret comercial o industrial i sobre l'emparada per la confidencialitat.

2. Són infraccions de l'obligació de complir els requeriments d'informació establida en l'apartat anterior les conductes que es tipifiquen en els apartats següents.

Les infraccions establides en la present disposició addicional s'entendran sense perjuí de les responsabilitats civils, penals o d'un altre tipus en què puguen incórrer els titulars de les entitats que exercixen les activitats a què es referixen.

3. Les infraccions administratives tipificades en els apartats següents es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

4. Són infraccions molt greus:

a) La negativa reiterada a facilitar a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació la informació que es reclame d'acord amb el que preveu la present llei.

b) Facilitar intencionadament a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació dades falses.

5. Són infraccions greus:

La negativa expressa a facilitar a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació la informació que es reclame d'acord amb el que preveu la present llei.

6. Són infraccions lleus:

No facilitar a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació les dades requerides o retardar injustificadament la seua aportació quan siga exigible.

7. Per la comissió de les infraccions assenyalades en els apartats anteriors, s'imposaran les sancions següents:

a) Per la comissió d'infraccions molt greus tipificades en l'apartat 4, multa des de 25.000 euros fins a 50.000 euros.

b) Per la comissió d'infraccions greus tipificades en l'apartat 5, multa des de 5.000 euros fins a 25.000 euros.

c) Per la comissió d'infraccions lleus tipificades en l'apartat 6, multa de fins a 5.000 euros.

En tot cas, la quantia de la sanció que s'imposa, dins dels límits indicats, es graduarà tenint en compte, a més del que preveu l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, el següent:

- a) La gravetat de les infraccions comeses anteriorment pel subjecte a què se sanciona.
- b) La repercussió social de les infraccions.
- c) El benefici que haja reportat a l'infractor el fet objecte de la infracció.
- d) El dany causat.

Les sancions imposades per infraccions molt greus podran ser publicades en el «Boletín Oficial del Estado» una vegada que la resolució sancionadora tinga caràcter ferm.

8. La competència per a la imposició de les sancions molt greus correspondrà al ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, i la imposició de sancions greus i lleus, al secretari d'estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

L'exercici de la potestat sancionadora se subjectarà al procediment aplicable, amb caràcter general, a l'actuació de les administracions públiques.

9. Les estadístiques públiques que elabore la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació relatives a persones físiques oferiran les seues dades desagregades per sexe, i consideraran, si això resulta convenient, altres variables relacionades amb el sexe per a facilitar l'avaluació de l'impacte de gènere i la millora en l'efectivitat del principi d'igualtat entre dones i hòmens.

10. En cas que la informació demanada en exercici de les funcions establides en esta disposició addicional continga dades de caràcter personal, s'aplicarà el que disposen la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal i la seua normativa de desplegament.

Disposició addicional quinta. Canalitzacions per al desplegament de xarxes de comunicacions electròniques en carreteres i infraestructures ferroviàries de competència estatal.

1. Els projectes d'obres de construcció de noves carreteres o de noves línies de ferrocarril que hagen de formar part de les xarxes d'interés general hauran de preveure, d'acord amb el que es determine reglamentàriament, la instal·lació de canalitzacions que permeten el desplegament al llarg d'estes de xarxes de comunicacions electròniques. Les dites canalitzacions hauran de posar-se a disposició dels operadors de xarxes i servicis de comunicacions electròniques interessats en condicions equitatives, no discriminatòries, neutrals i orientades a costos.

Les condicions d'accés es negociaran de mutu acord entre les parts. A falta d'acord, estes condicions s'establiran mitjançant una resolució de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

En les mateixes condicions haurà de preveure's igualment la facilitació d'instal·lacions per a assegurar la cobertura de comunicacions mòbils en tot el recorregut, incloent-hi els terrenys per a la instal·lació d'estacions base, espais per a la instal·lació dels repetidors o dispositius radiants necessaris per a garantir la cobertura en túnels i l'accés a fonts d'energia elèctrica.

2. Sense perjudi de la notificació a què es referix l'article 6 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, els organismes públics responsables de l'administració de les carreteres i línies de ferrocarril

de competència estatal i les societats estatals que tinguen encomanada la seua explotació podran explotar les canalitzacions o establir i explotar les xarxes de telecomunicacions que discórreguen per les esmentades infraestructures de transport en els termes que preveu l'esmentada Llei General de Telecomunicacions, i s'hi garantirà l'accés dels restants operadors públics i privats en condicions d'igualtat i neutralitat.

3. Els ministres de Foment i d'Indústria, Turisme i Comerç desenrotllaran conjuntament, en un termini no superior a sis mesos, el que establix esta disposició i determinaran els supòsits en què, en funció de l'itinerari, la dimensió i la resta de circumstàncies específiques de les noves carreteres o de les noves línies de ferrocarril, els projectes d'obres de construcció hauran de preveure les canalitzacions o instal·lacions a què es referix l'apartat primer.

Disposició addicional sexta. Base de dades sobre servicis de la societat de la informació i servicis de comunicacions electròniques a Espanya.

A fi de millorar el disseny, l'execució i el seguiment de polítiques relatives a la societat de la informació, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç elaborarà, en col·laboració amb les comunitats autònomes, una base de dades actualitzada sobre els servicis de la societat de la informació i els servicis de comunicacions electròniques a Espanya. Esta base de dades serà sectoritzada com a mínim per àmbits territorials de comunitat autònoma, i les dades seran compartides amb les administracions que ho sol·liciten.

A l'efecte del que disposa el paràgraf anterior, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç podrà realitzar els requeriments d'informació generals o particularitzats que siguin necessaris en els termes que preveu la disposició addicional quinta d'esta llei.

El contingut i abast de la base de dades mencionada en el paràgraf primer d'esta disposició addicional seran regulats mitjançant una orde del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç.

Pel que fa a servicis de la societat de la informació relatius a administració electrònica correspondrà al Ministeri d'Administracions Públiques, en col·laboració amb el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i amb les comunitats autònomes, la regulació, l'elaboració i el manteniment del corresponent catàleg.

Disposició addicional setètima. Agència Estatal de Radiocomunicacions.

Es fa una nova redacció de l'apartat 13 de l'article 47 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, que queda redactat de la manera següent:

«La constitució efectiva de l'Agència tindrà lloc en el moment i amb els terminis que assenyalen el reial decret d'aprovació del seu estatut. En el mencionat reial decret es determinaran els òrgans i servicis en què s'estructurarà l'Agència.»

Disposició addicional octava. Seu de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Es modifica l'apartat 13 de l'article 48 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, que queda redactat en els termes següents:

«13. La Comissió tindrà la seua seu a Barcelona i disposarà del seu propi patrimoni, independent del patrimoni de l'Estat.»

Disposició addicional nou. *Modificació de la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada.*

S'introduïx una nova disposició final, amb la redacció següent:

«Disposició final tercera. *Borsa de denominacions socials, estatuts orientatius i termini reduït d'inscripció.*

1. S'autoritza el Govern per a regular una borsa de denominacions socials amb reserva.

2. Per Orde del ministre de Justícia podrà aprovar-se un model orientatiu d'estatuts per a la societat de responsabilitat limitada.

3. Si l'escriptura de constitució d'una societat de responsabilitat limitada conté íntegrament els estatuts orientatius a què fa referència l'apartat anterior, i no s'efectuen aportacions no dineràries, el registrador mercantil haurà d'inscriure-la en el termini màxim de quaranta-huit hores, llevat que no haja satisfet l'Impost de Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats en els termes que preveu la normativa reguladora d'este.»

Disposició addicional deu. *Modificació del Text Refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.*

Es modifica l'apartat segon de l'article 15 del Text Refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, amb el text següent:

«No obstant això, si la data de començament de les operacions socials coincideix amb la d'atorgament de l'escriptura fundacional, i llevat que els estatuts socials o l'escriptura disposen una altra cosa, s'entendrà que els administradors ja queden facultats per al ple desenrotllament de l'objecte social i per a realitzar qualsevol classe d'actes i contractes, dels quals respondran la societat en formació i els socis en els termes que s'han indicat.»

Disposició addicional onze. *Accés de les persones amb discapacitat a les tecnologies de la Societat de la Informació.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències respectives, promouran l'impuls, el desenrotllament i l'aplicació dels estàndards d'accessibilitat per a persones amb discapacitat i disseny per a tots, en tots els elements i processos basats en les noves tecnologies de la Societat de la Informació.

Disposició addicional dotze. *Llengües oficials.*

Les administracions públiques hauran de fomentar el pluralisme lingüístic en la utilització de les noves tecnologies de la societat de la informació, en particular en els àmbits territorials en què hi haja llengües pròpies.

Disposició addicional tretze. *Regulació dels instruments telemàtics utilitzats pels professionals que elaboren projectes i informes incorporats a procediments tramitats per les administracions.*

Les administracions públiques regularan els instruments telemàtics necessaris per a ser utilitzats pels professionals degudament col·legiats que elaboren i preparen projectes i informes que han d'incorporar-se preceptivament en els procediments que tramiten els òrgans administratius.

Disposició addicional catorze. *Transferència tecnològica a la societat.*

El Centre Nacional de Referència d'Aplicació de les Tecnologies d'Informació i Comunicació (CENATIC), en col·laboració amb els centres autonòmics de referència i amb el Centre de Transferència de Tecnologia entre administracions públiques de l'Administració General de l'Estat, s'encarregarà de la posada en valor i difusió entre entitats privades i la ciutadania en general, de totes aquelles aplicacions que siguin declarades de fonts obertes per les administracions públiques, i farà arribar als autors o comunitats de desenrotllament qualsevol millora o aportació que siga realitzada sobre estes.

Així mateix, el CENATIC s'encarregarà de l'assessorament general sobre els aspectes jurídics, tecnològics i metodològics més adequats per a l'alliberament del programari i coneixement.

Disposició addicional quinze. *Foment a la participació ciutadana en la societat de la informació.*

Amb l'objecte de fomentar la presència de la ciutadania i de les entitats privades sense ànim de lucre i garantir el pluralisme, la llibertat d'expressió i la participació ciutadana en la societat de la informació, s'establiran mitjans de suport i línies de finançament per al desenrotllament de servicis de la societat de la informació sense finalitat lucrativa que, promoguts per entitats ciutadanes, fomenten els valors democràtics i la participació ciutadana, atenguen l'interés general o presten servicis a comunitats i grups socials desfavorits.

Disposició addicional setze. *Continguts digitals de titularitat pública per a la seua posada a disposició de la societat.*

Sempre que per la seua naturalesa no perjudique el funcionament normal de l'Administració, ni afecte l'interés públic o l'interés general, els continguts digitals o digitalitzats de què disposen les administracions públiques, els drets de propietat intel·lectual que els pertanquen sense restriccions o siguin de domini públic, seran posats a disposició del públic, en els termes legalment establerts, de forma telemàtica sense restriccions tecnològiques, per al seu ús consistent en l'estudi, còpia o redistribució, sempre que les obres utilitzades d'acord amb l'anteriorment assenyalat mencionen l'autor i es distribuïsquen en els mateixos termes.

Disposició addicional dèset. *Cessió de continguts per a la posada a disposició de la societat.*

Les persones físiques o jurídiques podran cedir els seus drets d'explotació sobre obres perquè una còpia digitalitzada d'estes puga ser posada a disposició del públic de forma telemàtica, sense restriccions tecnològiques o metodològiques, i lliures per a ser usats amb qualsevol propòsit, estudiats, copiats, modificats i redistribuïts, sempre que les obres derivades es distribuïsquen en els mateixos termes.

Disposició addicional díhuit. *Televisió de proximitat sense ànim de lucre.*

1. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a través de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, mitjançant una resolució del secretari d'estat, planificarà freqüències per a la gestió indirecta del servicis de televisió local de proximitat per part d'entitats sense ànim de lucre que es troben habilitades per a emetre a l'empareda de la disposició transitòria primera de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de Televisió

Local per Ones Terrestres, sempre que es dispose de freqüències per a fer-ho.

Tenen la consideració de servicis de difusió de televisió de proximitat aquells sense finalitat comercial que, utilitzant les freqüències que per raó del seu ús per servicis pròxims no estiguen disponibles per a servicis de difusió de televisió comercialment viables, estan dirigits a comunitats per raó d'un interès cultural, educatiu, ètnic o social.

El canal de televisió difós ho serà sempre en obert. La seua programació consistirà en continguts originals vinculats amb la zona i comunitat a què vagen dirigits i no podrà incloure publicitat ni televenda, si bé s'admetrà el patrocini dels seus programes.

L'entitat responsable del servici de televisió local de proximitat no podrà ser titular directament o indirectament de cap concessió de televisió de qualsevol cobertura atorgada per l'administració que corresponga.

2. Correspon al Govern aprovar el reglament general de prestació del servici, amb caràcter de norma bàsica, i el reglament tècnic, en el qual s'establisca el procediment per a la planificació de les freqüències destinades a servicis de difusió de televisió de proximitat, atenent, entre altres punts, les necessitats de cobertura, població i característiques pròpies d'este servici.

El dit reglament establirà les condicions tècniques que hauran de reunir les freqüències destinades a estos servicis, l'extensió màxima de la zona de servici, la determinació concreta de les potències d'emissió, les característiques i l'ús compartit del múltiplex assignat per a la prestació del servici i el procediment pel qual les comunitats autònomes sol·licitaran la reserva de freqüències per a estos servicis, així com el procediment d'assignació per part de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions.

La planificació de l'espectre per a la televisió de proximitat no serà prioritària respecte a altres servicis planificats o planificables.

3. S'aplicarà a estes televisions el que disposa la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres, relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, i el que preveuen els articles 1, 2, 6, apartats 2 i 3 de l'article 9, 10, 11, 15, 18, 20, 21, 22 i apartat 4 de la disposició transitòria segona de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de Televisió Local per Ones Terrestres. Igualment, els serà aplicable el que disposa la disposició addicional trenta de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

4. Les comunitats autònomes adjudicaran les corresponents concessions per a la prestació de servicis de televisió de proximitat, d'acord amb el reglament general de prestació del servici i la seua normativa.

5. Les concessions per a la prestació de servicis de difusió de ràdio i televisió de proximitat s'atorgaran per un termini de cinc anys i podran ser renovades fins a tres ocasions, sempre que la seua activitat no perjudique la recepció dels servicis de difusió legalment habilitats que coincideixen totalment o parcialment amb la seua zona de cobertura.

Estes concessions obliguen a l'explotació directa del servici i seran intransferibles.

6. Les concessions per a la prestació de servicis de televisió de proximitat s'extingiran per alguna de les causes generals previstes en l'article 15 de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de Televisió Local per Ones Terrestres i també per extinció de la personalitat jurídica del seu titular i per la seua revocació.

7. Seran causes de revocació de la concessió la utilització de les esmentades concessions per a la difusió de servicis comercials i la modificació de les condicions de

planificació de l'espectre radioelèctric sense que hi haja una freqüència alternativa.

Disposició addicional dènou. *Modificació de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre Comercialització a Distància de Servicis Financers Destinats als Consumidors i de la Llei 36/2007, de 16 de novembre, per la qual es modifica la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers i altres Normes del Sistema Financer.*

1. Es modifica la lletra b) de la disposició derogatòria de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre Comercialització a Distància de Servicis Financers Destinats als Consumidors, que tindrà la redacció següent:

«b) El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 83.a) de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.»

2. Es modifiquen els apartats 2, 3 i 4 de la disposició transitòria primera de la Llei 36/2007, de 16 de novembre, per la qual es modifica la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers i altres Normes del Sistema Financer, que tindran la redacció següent:

«2. Durant el primer i segon període de dotze mesos posteriors al 31 de desembre de 2007, les entitats de crèdit o els grups consolidables d'entitats de crèdit que utilitzen els mètodes interns de mesurament de risc operacional mantindran recursos propis, que seran en tot moment iguals o superiors als imports indicats en els apartats 3 i 4.

3. Per al primer període de dotze mesos previst en l'apartat 1 i en l'apartat 2, l'import dels recursos propis serà el 90 per cent de l'import total dels recursos propis mínims que serien exigibles a l'entitat o grup si es mantinguera la regulació vigent el 31 de desembre de 2007.

4. Per al segon període de dotze mesos previst en l'apartat 1 i en l'apartat 2, l'import dels recursos propis serà el 80 per cent de l'import total dels recursos propis mínims que serien exigibles a l'entitat o grup si es mantinguera la regulació vigent el 31 de desembre de 2007.»

Disposició addicional vint. *Regulació del joc.*

El Govern presentarà un projecte de llei per a regular les activitats de joc i apostes, en particular les realitzades a través de sistemes interactius basats en comunicacions electròniques, que atindrà els principis següents:

1. Assegurar la compatibilitat de la nova regulació amb la normativa aplicable a altres àmbits vinculats a la prestació d'este tipus de servicis i, en especial, a la normativa de protecció dels menors, de la joventut, de grups especialment sensibles d'usuaris, així com dels consumidors en general, a més de l'àmbit de protecció de dades de caràcter personal i de servicis de la societat de la informació.

2. Establir una regulació sobre l'explotació d'activitats de joc per sistemes interactius d'acord amb la normativa i els principis generals del dret comunitari.

3. Articular un sistema de control sobre els servicis de joc i apostes per sistemes interactius que garantisca unes condicions de mercat plenament segures i equitatives per als operadors d'estos sistemes, així com uns adequats nivells de protecció dels usuaris. En particular, haurà de regular l'activitat d'aquells operadors que ja compten amb una autorització per a la presentació dels mencionats servicis atorgada per les autoritats de qualsevol dels estats membres de la Unió Europea.

4. Establir un sistema de tributació sobre els servicis de joc i apostes per sistemes interactius atenent l'origen de les operacions objecte de tributació. La regulació haurà de preveure igualment un sistema de distribució de la tributació obtinguda com a conseqüència de l'explotació de servicis de joc i apostes per mitjans electrònics a Espanya entre l'Administració estatal i les comunitats autònomes, tenint en compte l'especificitat fiscal dels règims forals.

5. L'activitat de joc i apostes, a través de sistemes interactius basats en comunicacions electròniques, només podrà ser exercida per aquells operadors autoritzats per a fer-ho per l'Administració pública competent, per mitjà de la concessió d'una autorització després del compliment de les condicions i requisits que s'establisquen. Qui no dispose d'esta autorització no podrà realitzar cap activitat relacionada amb les apostes i els jocs interactius. En particular, s'establiran les mesures necessàries per a impedir la realització de publicitat per qualsevol mitjà, així com la prohibició d'utilitzar qualsevol mitjà de pagament existent a Espanya. D'altra banda, se sancionarà, de conformitat amb la legislació de repressió del contraban, la realització d'activitats de joc i apostes a través de sistemes interactius sense comptar amb l'autorització pertinent.

6. La competència per a l'ordenació de les activitats de jocs i apostes realitzades a través de sistemes interactius correspondrà a l'Administració General de l'Estat quan el seu àmbit siga el conjunt del territori nacional o comprenga més d'una comunitat autònoma.

Disposició transitòria única. Règim transitori relatiu a les tarifes aplicables per l'assignació, renovació i altres operacions registrals dels noms de domini sota el codi «.es».

Fins que es fixen, de conformitat amb el que establix l'article 8 d'esta llei, els preus públics aplicables per l'assignació, renovació i altres operacions registrals dels noms de domini sota el «.es» continuaran aplicant-se les taxes corresponents fixades d'acord amb les normes legals i disposicions reglamentàries de desplegament vigents amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició final primera. Fonament constitucional.

1. Tenen el caràcter de legislació bàsica els següents preceptes d'esta llei:

a) Els apartats 2, 3 i 5 de l'article 1 i els articles 2 i 6, que es dicten a l'empara del que disposa l'apartat 13 de l'article 149.1 de la Constitució.

b) Els apartats 1 i 4 de l'article 1, la disposició addicional dotze i la disposició addicional tretzena, que es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució.

c) La disposició addicional onze, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a i 18a de la Constitució.

d) La disposició addicional quinze, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a de la Constitució.

2. Els articles 3, 4 i 5 d'esta llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1. 6a, 8a i 21a de la Constitució, sense perjudi de les competències que tinguen les comunitats autònomes.

3. Els articles 7 i 8 i les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, quinta, sexta, setèma, octava i catorze d'esta llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.21a de la Constitució.

4. Les disposicions addicionals novena i deu d'esta llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució.

5. Les disposicions addicionals setze i disset d'esta llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.9a de la Constitució.

Disposició final segona. Modificació de lleis per les quals s'incorpora dret comunitari.

Per mitjà d'esta llei es modifica la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic i la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Firma Electrònica, que van incorporar respectivament la Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídics dels servicis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic en el mercat interior, i la Directiva 1999/93/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999, per la qual s'establix un marc comunitari per a la firma electrònica.

Disposició final tercera. Habilitació al Govern.

S'habilita el Govern per a desplegar, mitjançant un reglament, el que preveu esta llei, en l'àmbit de les seues competències.

Disposició final quarta. Entrada en vigor.

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

No obstant això, les obligacions contingudes en el nou article 12 bis de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic entraran en vigor al cap de tres mesos de la publicació de la llei en el «Boletín Oficial del Estado», i els articles 2 i 6 d'esta llei entraran en vigor al cap de dotze mesos de la publicació de la llei en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

22528 REIAL DECRET LEGISLATIU 2/2007, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei General d'Estabilitat Pressupostària. («BOE» 313, de 31-12-2007.)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La disposició final primera de la Llei 15/2006, de 26 de maig, de reforma de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària, va autoritzar el Govern perquè, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la llei, refonguera en un sol text la dita llei i la Llei 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària, regularitzant, aclarint i harmonitzant les normes refoses entre si, així com amb el que disposen la Llei Orgànica 5/2001, de 13 de desembre, complementària a la Llei General d'Estabilitat Pressupostària, la Llei Orgànica 3/2006 de reforma d'aquella, la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setem-